

Đã c lá th c a b n k k r i v Saigon, đi đâu cũng nghe ng i ta nói 'không dám đâu', 'bi t ch t li n'...th t bu n c i.

Nh ng chuy n ch nghĩa nh th r t nhi u. B n xa v l tai nh ng ng i trong n c nghe hoài m i ngày, câu c a mi ng nói hoài h ng ngày nên ch ng bao gi đ ý ng m nghĩ ý nghĩa và âm thanh đ th y bu n c i hay không. Trên trang vi t, đ u y cũng hi n hi n khá rõ. M t ông ch bút có nh n xét đ c truy n t Saigon g i đi bi t ngay ng i vi t đ c đảo t o sau 75, l n lên sau 75 trong khi m t ông ch bút khác l i nh n xét tác gi h n là m t ông B c-k th i ti n chi n ch không ph i m t cô n ng đ c sinh ra n i x mi n Nam th a thãi gió và n ng vàng.

Ch c ch n s ng Saigon ba m i năm nay, ít nhi u gì dân Saigon và dân t x nh p c cũng ph i ch u nh h ng, nói chính xác h n, b áp đ t ph i dùng lo i ngôn t c a nhà n c đ giao ti p v i nhau vì các ph ng ti n thông tin đ i chúng: báo chí, truy n thanh, truy n hình, loa phóng thanh, internet...đ u ch dùng m t cách nói nh v y. Thí d nh đ 'quay' bài trong phòng thi, thí sinh dùng tài li u gi u gi m ngày x a g i là 'bùa', nh ng bây gi là 'phao'. M i đ u nghe 'phao' không quen, th t ch ng tai. Nh ng r i b t bu c ai cũng ph i dùng b i nói 'bùa' thì nhi u ng i tr không hi u. T ng và cách di n đ t r p khuôn ra r và đ y đ y kh p n i b t c lúc nào nên khi chuy n trò v i nhau, ng i ta l p l i nh cái máy không th khác đi.

C nói năng không suy nghĩ theo m t ki u đ m t hôm nào đó ng i ch i nghĩ l i b ng b t c i không hi u sao ngôn ng c a mình tr nên k c c v y. Nh ng cu c chuy n trò th ng có v c ng ng c vì hay b xen vào b i: 'em xin có ý ki n'ø ki u áo này đ p h n, và sau đó: 'xu t s c hoàn thành nhi m v đ c giao là'...đi ch , b ng em; 'nh t trí' h n hò chi u nay, 'ki m đi m rút kinh nghi m' sau hai l n t i tr ... Trong b a ăn, không ph i nh n xét mà là 'phê bình, góp ý' các món ăn xem món n ng nào 'đ t ch tiêu ch t l ng' và món kho nào 'c n ph n đ u'... đ l t b t!!!

Có đ u, m t s ít t ng không còn mang đúng ý nghĩa ban đ u. Trong câu chuy n đùa c t, 'Th a cán b ' là câu nói m đ u đ y hài h c, 'đ ng chí' là đ ng đ ng khi r rê nhau h p m t nh u nh t ho c l n cúp gi ...mang đ y ý gi u c t. Ch nh ng ng i già rút lui vào nhà, không có nhi u m i quan h ngoài xã h i m i gi đ c hoàn toàn cách di n đ t v i nh ng ngôn t cũ.

Có đ u r t khó đ gi nh v y. Ti ng Vi t nh m i ngôn ng khác đang đ c c m t dân t c

hiện dùng. Ngôn ngữ mang sâu sắc trong lòng, chính bên thân ngôn ngữ là sâu sắc nên luôn luôn thay đổi. Nhiều chủ đề ít dùng dần dần biến mất đi và nhiều chủ đề mới được thêm vào tùy theo thời gian, hoàn cảnh lịch sử, xã hội thay đổi... Miền Nam nói chung, thành phố Saigon nói riêng đã rất nhiều biến đổi ngôn từ, biến đổi văn hóa, biến đổi giáo dục. Vô số chủ đề miền Bắc du nhập vào miền Nam và tồn tại trong lòng Saigon, ngôn ngữ thì nó cũng có nhiều thay đổi.

Tuy nhiên dù hoài cảm cách mạng, một số chủ đề mang ý nghĩa mới bắt đầu bị dùng vì không có chủ đề cũ được dùng. Ví dụ vô số chủ đề dùng trong lĩnh vực máy tính dĩ nhiên trước 75 không có. Marketing cũng là một từ mới nhập vào, dịch sang tiếng Việt là tiếp thị, không dùng nghĩa với quảng cáo vì nó không hiện thực là quảng cáo, hay như chủ đề slogan, poster trong quảng cáo... chủ đề hiện, trước kia chủ đề tiếp xúc hiện nay và báo chí Saigon hiện nay thì dùng gốc nguyên khi nhắc tới. Không phải chủ đề nào cũng tìm cách dịch sang chủ đề Việt được vì nhiều lý do đôi khi trở nên rườm rà, nôm na và không đi đến tận ý. Vì thế rất ít chủ đề mới gốc nguyên gốc là chủ đề ngoại quốc nhập vào tìm được chủ đề mang nghĩa tiếng Việt được dùng. Dù bằng cách nào thì đi vào đó cũng làm giàu thêm cho ngôn ngữ Việt. Nếu không có sự thay đổi nhập vào hiện đó phải là một từ ngữ. Nhưng ngôn ngữ chủ đề nào còn gốc gốc còn gốc gốc trong đời sống hiện tại thì vẫn phải phải hiện tại thì chủ đề của cuộc sống, như giọng nói của dân chúng, chủ đề trôi nổi. Các lỗi gốc nguyên nhập dĩ nhiên không thể có sự biến đổi trong ngôn ngữ đó. Ngôn ngữ cũng phần nào không gian và thời gian hiện tại rõ ràng nên nó tồn tại.

Người miền Bắc không nói 'sợ cảm' và người miền Nam không nói 'bức xúc'. Việt kiều không nói 'không dám đâu' và dân Saigon không nói OK... Tuy nhiên chủ đề chính là vô tình trong một số bài viết, ngay cả các văn bản tu từ gần đây, các gốc gốc vẫn có thể được thấy rõ rệt đây đó 'bức xúc', 'tuyệt', 'tranh cãi'... không nằm trong ngoại lệ. Bởi vì đó là nhập chủ đề quá quen thuộc trong cuộc sống hàng ngày của người trong nước. Thậm chí 'ch' dùng này gốc gốc cũng có sự khác biệt trước và sau này. HOA là một từ, H là một chủ đề. Nhưng trước kia HOA là một chủ đề còn H là một chủ đề cái... Đúng là trên trang viết, có thể đoán được chủ đề chính và thời kỳ tác gốc đã trôi qua.

Lần đầu tiên cảm một từ báo VN hiện ngoại nhập vài số báo khác sau đó nhà gốc gốc, tôi rất ngạc nhiên. Thật khó đi đến tận gốc gốc cảm xúc lúc bấy giờ. Gần đây như sau nhiều dấu hiện, phía bên kia của xa cách thăm thẳm là nhập chủ đề quen. Gần đây là gì như, góc chân dung của một quãng lịch sử, một quãng đời, một tin tức từ nơi đâu một chủ đề bao la gốc gốc. Thời gian của lúc trước, của thuở mới lập bao giờ cũng gần chủ đề, như sâu trong lòng hiện nay nhập chủ đề gốc gốc đời sống, nên cảm xúc đó như là biến đổi, hoài niệm...

Nhưng hình như, khi niệm của quãng thời gian đó hiện hiện trong tờ báo với hình thức và cách đi đến tận, lịch hành văn và nội dung gốc gốc y trước kia, hoặc không gốc gốc thì cũng khi nào tôi đành liên tục gốc gốc vì nó rất gốc gốc các báo cũ và hoàn toàn khác báo VN bây giờ. Nhưng người miền

Bác nám náo khi rái quáe di cá đá mang theo Đám Giá Tá Hà Nái, Nhá Vá Năm Cáa Ô Xáa... Nháng ngáng i VN di tán cáng gái ghám trong máu thát cá mát đát nác mián Nam đá nái váng đát mái, dáng nhá không tái hián, không đát đán, không phái vá nán đián máo cũ báng mát nét vá mái mà chính là mián Nam ngày áy, giá đáy nhá đáoi mát nét vá đác kéo dài rá Đáu rát rái trên bián cá, trên đám tráng bán ba có mánh đá, nhát hán, có pha vào sá đái thay... ván chá là nét vá duy nhát đá, kéo dài rá.. vô cùng quen thuác, dùng mát câu có vá hái 'cái i áng' nháng rát đáng, rát 'tái' là quen thuác đán ráng ráng!

Ván đá chính nái nháng sá viác này có lá do thói quen và đánh kián bái vì các văn nghá sĩ di cá năm 54 đá góp phán thay đái nán văn hác mián Nam báy giá, táo nán mát giai đán văn hóa phát trián rát rác rá tiêu biáu cho mát chính thá, mát quác gia đác láp, đán báy giá ván là niám tá hào, hánh dián cáa mián Nam. Thá nháng đáu này đá không xáy ra sau 75. Rát đán gián bái vì văn hóa nói chung, văn hác nói riêng cáa CS quá đái tháp kém, áp áp nán chá có thá mán tay cáng quyán đá đám xá, chá không chinh phác, khuynh loát nái mián Nam, tác không thá chinh phác đác tinh thán mián Nam. Cho đán báy giá ván không thá xóa nhòa trong ký ác mái ngáng i, và vá sau này trong lách sá, hành đáng cáa đám thanh niên rám rá đi đán táng nhà đá tách thu sách vá. Suát ba mái năm nay văn hóa VN bá kéo lui trá do bá cám đáu, chá huy bái mát thá lác đác tài, thián cán... Thua mát thá lác đáng kém cái hán mình, đáu áy khián ngáng i mián Nam uát ác trong chián bái, mang trong lòng tâm tráng kiáu hánh cáa ká đánh ngáng a bái nháng lý do ngoài ý muán...

Cho nán ngoài viác thu nháp, bá ánh háng mát cách thá đáng thì ngáng i thua ván 'nhìn xuáng', ván 'đáng' vái nháng táng mái. Nháng chá mái xuát hián này tháng khián ngáng i Viát áa, mát cáng đáng bá đáy vào cánh ly háng, không nám trong vòng kiám táa dĩ nhiên nghe rát chái và há có toàn quyán đá không cháp nhán. Ngáng i mián Nam khó cháu khi nghe đán phán đáu, trián khai, xá lý... còn náa nháng táng náng suát, vát chá tiêu, rút kinh nghiám, xá lý nái bá... mà khi dùng đán, chá hàm ý chá giáu, máa mai. Và Viát kiáu cũng cùng cám giác áy khi nghe ngáng i trong nác nói, dù tá mián nào.

Sá dĩ dài dòng nhá váy chá đá đáa tái, nhác lái mát kát luán cũ ká ráng đó là kát quá cáa chính sách ká thá đá phân hóa mát cách sâu sác dân tác VN, là đáu mà ngay bán thân chính sách đó đán nay đá nhán láy háu quá kéo dài trên nhiáu pháng đán. Cuái cùng chá tháy tháng xá mình đán xót xá.. Nhiáu ngáng i đánh than thá thái thì do lái tá tiên, ngày xáa Lác Long Quân và Âu Cá sao cháng tìm cách cho đái gia đánh xum háp mát nhà. Trám tráng váa ná ra đá chia lia năm mái con lên núi, năm muái con xuáng bián cho nán không lá khi chuyán thiên di, ly tán đá ván vào đánh mánh cáa dân tác này suát máy ngàn năm. Mát vài ý nghĩ trao đái cho vui. Nháng lám bàn vá ngôn ngữ và văn hác trong thá không nhám má xá vá lãnh vác to lán này mà chá mình háa thêm cho nháng ý nghĩ, tình cám tán mán... Do váy, hán có nhiáu sai sót.

Ngôn Ngữ Saigon

Tác Giả: Sài-gòn Cô Náng

Thứ Bảy, 27 Tháng 12 Năm 2008 13:31

Mong nhán đác thác a bán.